

[Skatteministeren]

1994. Langt de fleste henvendelser er fra pensionister, hvis ægtefælle ikke er pensionist og altså har en større eller mindre arbejdsindkomst, og alligevel er billedet det samme: Når vi får regnet tallene rigtigt igennem, viser det sig næsten hver gang, at også disse ægtepar får fremgang.

Der forekommer da også eksempler, hvor det faktisk viser sig, at der bliver tilbagegang, f.eks. hvis ægteparret har meget betydelige renteudgifter, der begrænser den erhvervsaktives skattelettelser. Men selv i et tilfælde, hvor renteudgifterne er så store som 128.000 kr., er skattereformen næsten neutral for den erhvervsaktive ægtefælle. En sådan henvendelse fik vi f.eks. fra en skatteyder i Frederikshavn, og jeg kan her henvise til min besvarelse til Skatteudvalget, bilag 278. Hvis der ud over meget store renteudgifter f.eks. også er store indskud på private pensionsordninger og den erhvervsaktive ægtefælle har fri bil og telefon, kan der også forekomme tilbagegang. Men det har faktisk intet som helst at gøre med pensionisterne, men er blot udtryk for en mere retfærdig beskatning af personalegoder.

Mange pensionister har også skrevet direkte til mig, fordi de er usikre på ændringerne, men heldigvis kan jeg berolige næsten dem alle sammen, når vi har set på tallene. Lad mig i den forbindelse oplyse, at Skatteministeriet har fået breve om skatte- og pensionsomlægninger fra ca. 275 pensionister med spørgsmål om deres økonomiske situation. Mange af henvendelserne har desværre været af en sådan form, at der ikke har kunnet foretages konkrete beregninger, men i de afsluttede sager har vi kunnet foretage konkrete beregninger af 98 henvendelser, og der er kun fundet fire, der har fået en tilbagegang.

Jeg forstår godt de mange henvendelser fra pensionisterne. Der sker mange ændringer på én gang i både skat og pension, og det kan forekomme uoverskueligt i en overgangssituation. Socialministeren vil komme nærmere ind på informationen til pensionisterne om disse forhold. Men lad mig blot erindre om, at baggrunden for ændringerne er, at hvis vi ikke havde ændret på sammensætningen af grundbeløb og pensionstillæg, ville pensionister med store supplerende pensioner have fået uforholdsmæssigt store skattelettelser. F.eks. ville et pensionistægtepar med en pensionsindtægt

på 250.000 kr. i 1994 rent faktisk få en skattelettelser, der var 600 kr. større, end et lønmodtagerægtepar med samme indkomst ville få, og forskellen ville med de ændringer, vi har lavet, vokse til 6.100 kr. i 1998, fordi pensionisten ikke betaler arbejdsmarkedsbidrag. Pensionsindtægter behandles altså særlig gunstigt i skattereformen. Havde vi ikke justeret grundbeløbet pensionstillæg, havde forskellen været endnu større, men ville det have været rimeligt, når der også tages hensyn til, at lønmodtagere har omkostninger til f.eks. transport?

Lad mig endelig tage fat på de grønne afgifter, hvor dele af oppositionen har været fremme med overdrevne tal. For en enlig pensionist vil udgifterne til grønne afgifter typisk være 15-20 kr. om måneden og for ægtepar 20-30 kr. om måneden i 1994. Har man bil og f.eks. kører 5.000 km om året, skal der lægges ca. 10 kr. til pr. måned, og det er i langt de fleste tilfælde klart mindre end skattelettelserne.

Kendsgerningerne er altså, at vi ikke hører fra de almindelige enlige pensionister og pensionistægtepar, som får nogle tusinde kroner mere til sig selv. Kun nogle ganske få af de pensionister, hvis tal Skatteministeriet har regnet på, får tilbagegang i rådighedsbeløbet. Som jeg nævnte, drejede det sig kun om fire, og de grønne afgifter ændrer ikke afgørende på dette billede. Netto får pensionisterne over 2 mia. kr. mere til rådighed i 1994, og beløbet stiger de følgende år. Dermed får også pensionisterne stor glæde af det mere retfærdige skattesystem, hvor der hentes flere penge hos skattepekulanterne.

Gode og trygge vilkår for pensionisterne har været det helt overordnede mål for regeringen, og derfor har vi også anvendt et milliardbeløb til forbedringer, der er til gavn for næsten alle pensionister. Holdningen hos alle fire regeringspartier er, at vore pensionister skal have en god og reel behandling. Det er pensions- og skattereformen også udtryk for, og derfor bør man høre op med at sprede usikkerhed og utryghed hos pensionisterne. Realiteterne er, at vi med de vedtagne ændringer har gennemført de største økonomiske forbedringer, pensionisterne har oplevet i mange, mange år.

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Omlægningen på pensionsområdet, den så-